

е добро и праведно. Дѣтето въ такъвъ случай не са приучава на самоуправленіе и самообладаніе, не придобива силна воля и не става способенъ къмъ добро.

Много грѣшѣтъ онѣзи родители, които не приучаватъ дѣцата си да побѣждаватъ нѣкои непріятности. На мѣсто да покажатъ на дѣтето, че тъмнотата е играчка за човѣка, тѣй самы са плашѣтъ отъ неѣ и при сѣкѣ нечаяность са стряскатъ и са забравятъ. Тѣй (или слугытъ имъ) напѣлватъ дѣтскый умъ съ сѣкаквы плашила като приказватъ постоянно за змѣюве, привидѣнія и сѣкаквы други лѣжы и небылицы.

Не трѣба да плачемъ и да са okayваме прѣдъ дѣтето за сѣко негово падане, удряне или разболѣване. Въ таквыи случаи трѣба или хичъ да не обръщаме вниманіе, или да говоримъ спокойно. Когато детето е сѣрдито, не трѣба да му са подмилкуваме. По добръ е да го развлѣчемъ незамѣтно съ нѣкоя игрѣ.

Не трѣба да покрываме малкытъ погрѣшки на дѣтето или да ги сваляме на поголѣмытъ. Никога не трѣба да казваме: